

de Maria dels Àngels Vayreda

Potser cal explicar una mica la petita història d'aquest llibre, obra pòstuma de la Mª Àngels Vayreda. Es tracta, en efecte, d'un recull fill d'un doble tribut: el record constant de la poetessa per una de les seves filles, l'Adela, morta a la flor dels seus anys; i l'afecte de l'altra filla, Maria Xirau, que ha volgut editar, i ben depressa, el llibre que tenia en preparació l'autora d'"Encara no sé com sóc". La que signa aquestes ratlles ha tingut el plaer d'ajudar-les en la selecció dels poemes, tots de caire elegíac.

Marià Manent ha escrit un pròleg precís i bell, en el qual dibuixa amb molta justesa el caràcter de l'obra: "en aquests poemes la presència de la mort és contínua, i la vida, per contrast, hi sembla més delitosa i més desitjable... però la mateixa simplicitat i quotidianitat del seu estil encloou sovint una virtut asserenadora i eficaç". Poemes, doncs, entenedors, escrits amb mots clars i transparents, que mai no entelen la cruesa del sentiment; poemes, però, bellament treballats malgrat la seva aparent senzillesa.

Voldria assenyalar, entre altres versos on, potser, el sentiment s'imposa àdhuc a la forma, dues classes de poemes que em semblen especialment reeixits; uns que podríem anomenar d'estil de cançó, simples i alats, que segueixen amb una punta d'estilització les maneres de la poesia popular: "Plor", "El teu nom", "El camp em dona una flor".

"Quan jo tenia set anys" i, encara que més elaborat, "El meu nom".

"El camp em dona una flor,
la flor em porta una mirada,
la mirada em duu la llum

i la llum, una paraula."

El segon tipus adopta la forma epigramàtica, en el seu sentit primitiu d'inscripció. Són poemes bells, durs, ben escandits:

"Miro la llosa, i un silenci lent
m'emplena d'una fonda esgarripança:
quan dic "Adela" el nom és un lament.
Sobre el xiprer s'atura el joc del vent
i dintre meu enterro l'esperança."

Comparables a aquest són "Dues imatges", "Ombra i senyal", "El cor cansat"; amb la mateixa gravetat, però amb més extensió, hi ha el remarcable i colpidor sonet que duu per nom "Solitud".

He esmentat alguns dels poemes que, al meu entendre, són dels més bells de l'aplec; però d'altres lectors es veuran atrets per l'emoció, expressada amb senzillesa, que susciten en l'autora els objectes quotidians tan plens de records, o per la manifestació lírica de l'angoixa, de l'enyorança: així en les belles antítesis de "Tot Tornarà...".

Ras i curt, un nou llibre d'innegable poder d'evocació lírica, que ve a ajuntar-se a la tradició catalana de la poesia elegíaca. Cal observar que, en fer el recull, s'ha respectat l'expressió de l'autora i no s'hi ha fet cap correcció de mots que l'alterés, per poc que fos. Recordo als lectors de 9 PAÍS que encara pot trobar-se en algunes llibreries "El testament d'Amèlia", de la mateixa autora que tots enyorem.

Mª Àngels Anglada

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 PAIS

☐ Trimestral	☐ Semestral	☐ Anual
Nom		
Adreça		Telèfon
Població		

Forma de pagament

☐ Presentació factura	3 mesos (13 n.ºs)	250 pts.
☐ Gir postal	6 mesos (26 n.ºs)	500 "
☐ Taló bancari	12 mesos (52 n.ºs)	1.000 "

Data i signatura

